

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 38Cb/23/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122228579
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 03. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Alexander Rác
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2023:6122228579.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I, sudcom Mgr. Alexandrom Ráčom, v právnej veci žalobcu: CityRent, s.r.o., Ľubochnianska 4, 831 04 Bratislava, IČO: 50 713 477, zastúpený: JUDr. Andrej Gara, Štefánikova 14, 811 05 Bratislava, IČO: 30 850 436, proti žalovanému: KOOOPERATIVA poisťovňa, a. s. Vienna Insurance Group, Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, o zaplatenie 792,- Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Súd žiadnej zo strán sporu nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa návrhom doručeným Okresnému súdu Banská Bystrica domáhal vydania rozhodnutia, ktorým súd uloží žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 792,- Eur s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 792,- EUR od 21.02.2020 do zaplatenia. Žalobca uplatnený nárok odôvodnil tým, že dňa 04.09.2019 mal právny predchodca žalobcu k dopravnú nehodu, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle značky Opel Insignia Sport Tourer, EČV: D (ďalej „motorové vozidlo“). Nakoľko bolo motorové vozidlo nepojazdné, poškodený (právny predchodca žalobcu) dňa 28.10.2019 uzavrel so žalobcom zmluvu o prenájme motorových vozidiel (ďalej „Zmluva“), na základe ktorej žalobca poškodenému prenajal motorové vozidlo zn. Jaguar XF, EČV: XXXMR (ďalej „náhradné vozidlo“) do dočasného užívania a poškodený sa zaviazal zaplatiť nájom vo výške 55 Eur bez DPH za deň nájmu. Žalobca poškodenému vystavil dňa 31.01.2020 faktúru č. X-XXXXXX na sumu 1.122,- Eur so splatnosťou do 15.02.2020. Listom zo dňa 08.02.2020 oznámil žalovaný žalobcovi, že dňa 05.02.2020 ukončil šetrenie poistnej udalosti a na základe toho bolo žalobcovi zaplatené 330,- Eur, pričom zvyšok z faktúry vo výške 792,- Eur s DPH neuhradil. Krátenie plnenia považuje žalobca za nedôvodné, nakoľko tým, že sa motorové vozidlo nachádzalo v servise a nemohol ho užívať, bol nútený si prenajať náhradné vozidlo. Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 06.12.2021 došlo k postúpeniu dlžnej sumy spolu s príslušenstvom z poškodeného: Peter Hačo, bytom N., Trnava, na žalobcu. Výzvou zo dňa 25.01.2022 vyzval žalobca žalovaného na úhradu dlžnej sumy, pričom ten tak do dnešného dňa nespravil.

2. Okresný súd Banská Bystrica vydal dňa 16.02.2022 platobný rozkaz sp. zn. 26Up/95/2022, ktorým návrhu žalobcu vyhovel, a žalovanému uložil povinnosť žalobcovi zaplatiť sumu 792,- Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 792,- Eur od 21.02.2020 do zaplatenia.

3. Proti predmetnému platobnému rozkazu podal žalovaný odpor, v ktorom uviedol, že žalobcom uplatnený nárok neuznáva v celom rozsahu. Žalovaný zároveň vzniesol námietku premlčania a poukázal na ustanovenie § 15 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti

za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej „zákon o PZP“) a § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej „OZ“), podľa ktorého sa právo na náhradu škody premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá. Podľa žalovaného sa uplatní v danom prípade subjektívna premlčacia doba, ktorá je dvojročná a pre začatie jej plynutia je významný subjektívny prvok, pozostávajúci z toho, kedy sa poškodený dozvie o škode a kto za ňu zodpovedá. Objektívna premlčacia doba je trojročná a začína plynúť od okamihu škodovej udalosti. V deň škodovej udalosti mal poškodený (právny predchodca žalobcu) vedomosť o tom, kto za škodu zodpovedá a v deň ukončenia nájmu (13.11.2019) mal vedomosť o výške škody predstavujúcej nájomné za náhradné vozidlo. Žalovaný v odpore tiež namietal primeranosť a účelnosť nákladov na prenájom náhradného motorového vozidla, kedy mal za to, že žalobca nepreukázal nevyhnutnosť nájmu náhradného vozidla. K dĺžke opravy motorového vozidla žalovaný uviedol, že žalobca neunesol dôkazné bremeno pokiaľ ide o preukázanie nutnosti opravy nad rámec času vymedzeného výrobcom pre danú značku vozidla. Žalovaný poukázal tiež na skutočnosť, že motorové vozidlo poškodeného nebolo v dôsledku poistnej udalosti nepojazdné, pričom žalovaný poukázal na to, že poškodené vozidlo v čase od obhliadky dňa 06.09.2019 do jeho deklarovaneho prijatia opravcovi (28.10.2019) najazdilo viac ako 4.000 kilometrov. Žalovaný uviedol, že v prípade, ak je poškodené vozidlo prevádzkyschopné, nie je dôvod, aby nebolo v čase, keď sa oprava reálne nevykonáva. Žalovaný rovnako tak nesúhlasil s tým, že by sa dostal do omeškania s poskytnutím poistného plnenia, nakoľko mal za to, že z ustanovenia § 11 ods. 8 v spojení s § 11 ods. 6 zákona o PZP vyplýva, že zákonodarca umožnil uplatňovanie úrokov z omeškania voči poisťovateľovi z povinného zmluvného poistenia iba v prípade nesplnenia niektorej z povinností stanovenej poisťovateľovi v § 11 ods. 6 zákona o PZP s tým, že splnením ktorejkoľvek povinnosti z ustanovenia § 11 ods. 6 zákona o PZP, poškodenému nárok na úroky z omeškania nevznikajú.

4. K odporu žalovaného sa vyjadril žalobca, ktorý uviedol, že žalovaným uplatnenú námietku premlčania považuje za nedôvodnú, nakoľko mal za to, že žalobu podal riadne a včas. Žalobca uviedol, že vznik škody nie je možné spájať s dňom ukončenia nájmu, pretože k zníženiu majetku poškodeného a teda k vzniku škody dôjde až zaplatením nájmu a o predpokladanej výške škody by sa mohol žalobca dozvedieť najskôr dňom vystavenie faktúry. Podľa názoru žalobcu, žalovaný nerozlišuje medzi škodou, ktorá vzniká na samotnom vozidle a škodou spojenou s nákladmi vynaloženými na nájomné za užívanie náhradného motorového vozidla. Podľa žalobcu ide o dva samostatné nároky, ktoré majú pôvod v tej istej škodovej udalosti, ale ich charakter je odlišný a odlišujú sa aj okamihom, kedy vznikajú. Škoda na vozidle vzniká v čase poistnej udalosti, ale škoda za prenájom náhradného vozidla vzniká až okamihom zaplatenia ceny nájmu. Podľa žalobcu, skutočnosť, že došlo k škodovej udalosti a v dôsledku toho k uzavretiu nájmovej zmluvy na náhradné motorové vozidlo ešte neznamená, že v okamihu odovzdania prenajatého náhradného motorového vozidla, vznikla poškodenému škoda na majetku za prenájom náhradného vozidla, resp. že sa o škode dozvedel. Podľa žalobcu okamihom, s ktorým je spojený vznik tejto škody, nie je ani deň vzniku poistnej udalosti, ani deň odovzdávania motorového vozidla, ale deň kedy bola uskutočnená úhrada za prenájom. Z tohto dôvodu podľa žalobcu objektívna premlčacia trojročná lehota začala plynúť dňom vzniku poistnej udalosti podľa § 106 ods. 2 Občianskeho zákonníka a subjektívna dvojročná lehota podľa § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka nasledujúcim dňom po zaplatení nájmu poškodeným. V ostatnom zotrval žalobca na svojich tvrdeniach zo žaloby.

5. K vyjadreniu žalobcu sa žalovaný nevyjadril, ktorý zotrval na predchádzajúcich tvrdeniach majúť za to, že nárok uplatnený žalobcom je premlčaný. Argumentáciu žalobcu považoval za účelovú s cieľom posunúť premlčaciu lehotu, pričom uviedol, že ustanovenie § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka nestanovuje začiatok plynutia premlčacej lehoty v závislosti od okamihu zníženia majetkových hodnôt poškodeného. Žalovaný poukázal na konštantnú judikatúru ohľadne začiatku plynutia subjektívnej premlčacej lehoty pri práve na náhradu škody, kedy poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR z 14.09.2005, sp. zn. 25Cdo/2656/2004, podľa ktorého: „Nie je potrebné, aby poškodený poznal rozsah (výšku škody) presne, resp. na základe odborného posudku, ale v zmysle ustanovenia § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa poškodený o škode dozvie vtedy, keď má k dispozícii údaje, ktoré mu umožňujú podať žalobu na náhradu škody na súde, t. j. keď nadobudol vedomosť o rozsahu majetkovej ujmy vyjadriteľnej v peniazoch, a to aspoň v približnej sume s možnosťou dodatočného spresnenia. V deň ukončenia nájmu (11.11.2019) mal žalobca (poškodený) vedomosť o výške škody predstavujúcej nájomné za náhradné vozidlo, nakoľko mu bola oznámená denná sadzba a zároveň aj dĺžka nájmu. Uvedený názor žalovaného podporuje aj rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR, sp. zn. 25Cdo/1233/2021 z 27.05.2021, ktorý vyslovil názor že „možno učiniť záver o začiatku plynutia premlčacej lehoty už dňom

vrátenia vozidla, keď žalobca poznal cenu za deň nájmu za nájomnej zmluvy a poznal tiež počet dní nájmu.“

6. V predmetnej veci sa uskutočnilo pojednávanie dňa 17.03.2023, ktorého sa zúčastnil právny zástupca žalobcu a zástupca žalovaného. Strany sporu zotrvali na doterajších vyjadreniach.

7. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v súdnom spise, a to: Správa o nehode, Oznamenie o poistnom plnení, , Oznamenie o postúpení pohľadávky, Zmluva o prenájme motorového vozidla č. XXXXXXXXXXXX, Preberací protokol, Odovzdávací protokol, Faktúra č. X-XXXXXXX, Predžalobná výzva, Zmluva o postúpení pohľadávky, Žiadosť o úhradu nákladov, Faktúra č. XXXXXXXXXXXX, Fotodokumentácia, Faktúra č. XXXXXXXXXXXX Faktúra č. XXXXXXXXXXXX, Rozsudok KS BA I, sp. zn. 8Co/131/2019, ako aj s ostatným obsahom spisu.

8. Z vykonaného dokazovania a z vyjadrení strán mal tak súd v konaní za preukázané, že dňa 04.09.2019 mal právny predchodca žalobcu dopravnú nehodu, pri ktorej došlo k poškodeniu motorového vozidla Opel Insignia Sport Tourer EČV: D Nakoľko bolo nepojazdné uzavrel dňa 28.10.2019 so žalobcom zmluvu o prenájme motorových vozidiel, pričom prenechal poškodenému MV zn. Jaguar XF a poškodený sa zaviazal zaplatiť denný nájom vo výške 55 Eur bez DPH. Rovnako tak nesporným bolo prevzatie ani odovzdanie náhradného vozidla. Nesporným bolo aj to, že dňa 31.01.2020 vystavil žalobca poškodenému faktúru na 1.122,- Eur s dátumom splatnosti 15.02.2020. Lisom zo dňa 08.02.2020 žalovaný oznámil že dňa 05.02.2020 ukončil šetrenie udalosti a poskytol plnenie vo výške 330 Eur. Nesporným bolo aj to, že zmluvou o postúpení pohľadávky z 26.10.2021 došlo k postúpeniu pohľadávky z poškodeného na žalobcu. Výzvou zo dňa 06.12.2021 vyzval žalobca žalovaného na úhradu dlžnej sumy vo výške 792,- Eur. Sporným medzi stranami bolo, či je nárok premlčaný, či žalobca preukázal svoj nárok a úroky z omeškania.

9. Súd vec po právnej stránke posúdil podľa nasledujúcich zákonných ustanovení:

10. Podľa § 100 OZ právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

11. Podľa § 106 ods. 1 OZ právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá.

12. Podľa § 106 ods. 2 OZ najneskoršie sa právo na náhradu škody premlčí za tri roky, a ak ide o škodu spôsobenú úmyselne, za desať rokov odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví.

13. Podľa § 111 OZ zmena v osobe veriteľa alebo dlžníka nemá vplyv na plynutie premlčacej doby.

14. Podľa § 420 OZ, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

15. Podľa § 427 ods. 1 OZ fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky.

16. Podľa § 442 ods. 1 OZ uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

17. Podľa § 517 ods. 2 OZ ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

18. Podľa § 524 ods. 1, ods. 2 OZ veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

19. Podľa § 4 ods. 1 zákona o PZP poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poistnej zmluve.

20. Podľa § 4 ods. 2 písm. b) zákona o PZP poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou veci.

21. Podľa § 11 ods. 6 zákona o PZP poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti a) skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný, b) poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené.

22. Podľa § 11 ods. 7 zákona o PZP, poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia.

23. Podľa § 11 ods. 8 zákona o PZP, ak poisťovateľ nesplní povinnosť podľa odseku 6, je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu.

24. Podľa § 15 ods. 1 zákona o PZP náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi²⁰⁾ a je povinný tento nárok preukázať.

25. Podľa § 15 ods. 2 zákona o PZP na premlčanie nároku na náhradu škody proti poisťovateľovi platí rovnaká úprava ako na premlčanie nároku proti osobe, ktorá škodu spôsobila.²²⁾

26. Nakoľko vzniesol žalovaný námietku premlčania voči žalobcom uplatnenému nároku, musel sa súd najprv vysporiadať s touto námietkou. Zmyslom inštitútu premlčania je uplatnenie zásady „vigilantibus iura scripca sunt.“ Ak sa subjektívne právo neuplatní v zákonom stanovenej lehote, a povinný vznesie námietku premlčania, nemôže súd veriteľovi právo priznať. V predmetnom konaní si žalobca uplatňoval nárok na náhradu škody titulom zodpovednosti za prevádzku motorového vozidla. V zmysle ustanovenia § 106 Občianskeho zákonníka sa právo na náhradu škody premlčí za dva roky odo dňa kedy sa poškodený dozvie o škode a o tom kto za ňu zodpovedá. Začatie plynutia subjektívnej premlčacej doby je viazané na preukázateľnú vedomosť poškodeného o škode a o tom kto za ňu zodpovedá. V predmetnom prípade bolo nesporným, že sa poškodený o tom kto za škodu zodpovedá dozvedel dňa 04.09.2019, teda v deň škodovej udalosti. Skutočnosť, ktorá bola medzi stranami sporná bol okamih, kedy sa mal poškodený dozvedieť o škode. Podľa žalovaného sa poškodený o škode dozvedel dňa 13.11.2019, t. j. dňom kedy vrátil prenajaté motorové vozidlo žalobcovi a bol si vedomí dĺžky prenájmu ako aj výšky ceny nájmu za jeden deň z čoho si poškodený vedel ľahko určiť približnú výšku škody za nájom náhradného vozidla. Podľa žalobcu na naopak poškodený o škode dozvedel až zaplatením faktúry za nájom náhradného vozidla. Súd sa s argumentáciou žalobcu nestotožnil a je toho názoru, že poškodený sa o škode ako aj o jej výške dozvedel už dňom vrátenia prenajatého náhradného motorového vozidla dňa 13.11.2019, pričom od nasledujúceho dňa začala poškodenému plynúť dvojročná premlčacia lehota na uplatnenie práva na náhradu škody.

27. Pokiaľ ide o otázku, kedy sa poškodený (predchodca žalobcu) skutočne dozvedel o škode, treba vychádzať z toho, že musí ísť o preukázanej skutočnej vedomosti poškodeného o vzniknutej škode (nestačí iba možnosť sa o nej dozvedieť), teda kedy nadobudol vedomosť o rozsahu majetkovej ujmy vyjadriteľnej v peniazoch, a to aspoň v približnej sume s možnosťou jej dodatočného spresnenie, t. j. ktorú bolo možné natoľko objektívne vyčíslit' v peniazoch, aby poškodený svoj nárok na náhradu škody mohol uplatniť aj na súde. Ide teda o vedomosť nielen o vzniku a existencii škody, ale aj o jej výške. (Rozsudok NS SR 3Cdo/231/2009). Uvedeným momentom je bezpochyby deň, kedy poškodený vrátil žalobcovi prenajaté náhradné motorové vozidlo, teda deň 13.11.2019, kedy sa dozvedel približnú výšku škody za tento nájom. V zmysle rozhodnutia Najvyššieho súdu ČR z 25.04.2013, sp.

zn. 25Cdo/2573/2012 sa poškodený dozvie o škode, len čo zistí skutkové okolnosti, z ktorých možno odvodiť vznik škody a orientačne (približne) aj jej rozsah (tak aby bolo možné približne určiť výšku škody v peniazoch); nie je pritom potrebné, aby presne poznal rozsah (výšku) škody (napr. na základe odborného posudku). Stačí aby poškodenému boli známe také skutkové okolnosti, ktoré oprávňujú záver o finančnom vyjadrení spôsobení majetkovej ujmy. Okolnosť, či a kedy si potom vyžiada v tomto smere od odborníka informáciu, nie je rozhodujúca. Pre podanie žaloby o náhradu škody totiž stačí aj len orientačná (približná) znalosť rozsahu (výšky) škody. Vyplýva to aj z toho, že výška škody sa zisťuje v súdnom konaní a definitívne záväzný záver o nej je obsiahnutý až v právoplatnom rozsudku. Z uvedených skutočností jednoznačne vyplýva záver, že poškodený sa o škode, resp. o jej približnej výške dozvedel už pri vrátení náhradného vozidla, kedy vedel určiť výšku spôsobenej škody nájomom náhradného vozidla. Neobstojí preto argumentácia žalobcu, že sa poškodený o výške škody dozvedel až zaplatením faktúry za nájom náhradného vozidla.

28. Súd na základe uvedených skutočností ustálil začatie plynutia subjektívnej premlčacej lehoty na deň nasledujúci po dni vrátenia náhradného motorového vozidla, teda na deň 14.11.2019, pričom lehota na podanie žaloby poškodenému (resp. právnenému nástupcovi) uplynula dňa 14.11.2021, avšak žaloba bola podaná až dňa 28.01.2022, teda po uplynutí premlčacej lehoty.

29. Nakoľko súd vyhodnotil žalovaným uplatnenú námietku premlčania ako dôvodnú, nezaoberal sa ostatnými spornými skutočnosťami v konaní nakoľko by to nebolo z hľadiska procesnej ekonomie hospodárne (porovnaj rozsudok NS SR z 29.10.2008 sp. zn. 4Cdo/237/2007 alebo uznesenie NS SR z 30.04.2014 sp. zn. 2Obdo/75/2013).

30. O trovách konania rozhodol súd v zmysle § 255 ods. 1 CSP s tým, že žalovaná mala v konaní plný úspech a mala by nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Nakoľko žalovaná nebola v konaní zastúpená právnym zástupcom a z obsahu spisu súd zistil, že iné trovy žalovanému nevznikli, súd v súlade s Čl. 17 Základných princípov CSP zakotvujúcim procesnú ekonomiu rozhodol o náhrade trov konania priamo a nárok na náhradu trov konania žalovanému nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Bratislava I.

Odvolanie má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1 a ods. 2 CSP) obsahovať, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a/ neboli splnené procesné podmienky,

b/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces ,

c/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd ,

d/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci ,

e/ súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f/ súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g/ zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h/ rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci

(§ 365 ods. 1 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).